

Bergvesenet

Postboks 3021, N-7441 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr 6449	Intern Journal nr	Intern arkiv nr	Rapport lokalisering	Gradering
Kommer fra arkiv Nordlandske	Ekstern rapport nr	Oversendt fra	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:
Tittel Beretning fra en reise 4/4 - 13/4 1956 til Finnmark.				
Forfatter Karl Ingvaldsen		Dato År 29.04. 1956		Bedrift (oppdragsgiver og/eller oppdragstaker) NGU
Kommune	Fylke Finnmark	Bergdistrikt	1: 50 000 kartblad	1: 250 000 kartblad
Fagområde		Dokument type	Forekomster (forekomst, gruvefelt, undersøkelsesfelt) Kautokeino	
Råstoffgruppe		Råstofftype		
● Sammenheng, innholdsfortegnelse eller innholdsbeskrivelse 4 sider reiseberetning. Mange praktiske detaljer.				

Beretning fra reise 4/4 - 13/4 1976 til Finnmark.

Reiste med nattog onsdag aften 4. april kl. 22,30 fra Trondheim og blev fulgt på stasjonen av direktør Brækken. På toget traff jeg bergingeniør Fritz Øien ved Statens Teknologiske Institutt, som nu i år hadde drevet opplæring og skole ved Norsk Jernverk i No 1 Rana. Med toget fulgte også Arne Skansbo, sekretær i Stafo og opprindelig fra Røros. På Storfosshel kom bergingeniør Andreas Eriksen's 11 formann Bjarne Evensen ombord i toget. Dette var noe forsinket, ca. 1½ time, så man kom ikke frem til Bodø med bussen før i 16-tiden. Måtte overnatte på Nordna hotell, hvor vi til middag spiste en fersk uer av aller ypperste sort.

6. april, morgen, tok jeg opp kontakt med Flyvåpenet i Bodø, og hadde så en samtale med general Tuftø Johnsen, en bror av Øivind Holm Johnsen. Videre traff jeg oberstløytnant Gran. Vi blev fløiet fra Bodø til Bardufoss med en Otter og løytnant Haugen ved spaken. Avgangen var kl. 11, og midtveis var skydekkt ganske tett, men ellers var været meget pent og utsikten strålende. Passerte like vest for Narvik, som man fikk en god oversikt over. Tok så inn på Bardufoss hotell, og senere fly som skulle til Kautokeino eller Karasjok samme dag var så fulle at vi måtte overnatte. Hilste såvidt på oberstløytnant Erland. Fikk anledning til å konferere diverse lister om utstyr etc. med Bjarne Evensen, og om kvellen var man på kino.

Neste dag, 7. april, fløi vi avgårde med samme fører, og var alene ved siden av en passasjer i flyet. På forhånd hadde jeg anledning til å hilse på oberstløytnant Lund, som er stasjons-sjef, ulvejeger og fetter av Per Sandvik. Været var denne dagen ennå finere enn den foregående, og man fikk se alle fjellene rundt Bardufoss i all sin prakt. Turen innover blev også den reneste opplevelse, hvor man ved siden av et kart i 1:1.000.000 kunne orientere seg meget nøie med de forskjellige fjorder som Kåfjorddalen hvor FirtaVarre ligger, Skibotn, Reissadalen og så vidde. Passerte like syd for Billo i Reissadalen. I selve feltet fikk jeg flyet til å ta noen runder, men kunne ikke identifisere selve stedet. Adskillig rein beitet da i denne trakten. Etter ca. 1½ times flyving landet vi så på elven like ved kirkestedet Kautokeino. Flyet var meget nøisomt med hensyn til landingsplass. På kirkestedet var det bryllup, visstnok to, og en mengde unger, kaller og kjerringer, de fleste i flotte samedrakter, møtte opp og hilste oss velkommen, og løytnant Haugen var jo en gammel kjenning på stedet. I Kautokeino er det nu en mindre flyplass, som det egentlig skulle vært landet på,

og en rekke sameunger fikk erobre flyet og fikk en lift fra elven og opp på selve flyplassen.

Vi skulle bo på Statens Fjellstue, men var om kvellen oppe hos kaptein Hauge og frue, hvor vi blev vel mottatt. Om eftermiddagen fulgte kaptein Hauge meg til lensmannen, Arvid Dahl, som nu også var blitt ordfører i kommunen. Under samtalen med lensmannen kom man inn på forskjellige forhold som særlig berørte kommunen.

Norgeren efter startet man inn til feltet kl. 9¹⁵ med Hauges **ea** sel, ialt 4 stykker inkl. Holmboe jun. Vi kom tilbake kl. 21[—] om kvellen, og turen tilbake fra feltet, ca. 50 km, tok 3 timer. Det var meget bra vær og mange spor efter rypep alle steder hvor det var bjørkeskog. Vi så også en rev, tre høver og adskillig rype, og et forestt løvvepør krysset **ea** gelveien i stigningen opp fra Reissavannet. På inntur passerte vi en Bulldozer som kom tilbake til Kautokeino. Vi rastet i Edestuen ved Reissavann, forsøkte oss på isfisket såvidt, men uten resultat.

Transporten var da kommet opp til partiet mellem Reissavann og selve feltet, hvor det var ganske dyp/ og lvs sne i skogbeltet. Forøvrig gikk veien inn fra Kautokeino til utløpet av **Urgiane**, syd for denne, såvidt over Reissavann og i en bue opp på vestsiden av feltet, ialt som nevnt ca. 50 km, mot luftlinje Kautokeino-Riddovagge 40 km. Veien gikk i et meget flatt terreng og var tydeligvis lagt efter en gunstig tracé. Transportene var igang med 3 traktorer, 2 C/a/terpiller og 1 Allis **C**halmers, med ialt 8 mann, som kjørte på skift og hvilte og sov enten i de nye brakker eller hytter som fulgte med traktorene på egne sleder. På nedturen fikk jeg et godt inntrykk av terrenget, fjellene og adkomsten, og vi fikk også tid til en befaring i selve feltet, hvor vi kunne konstatere C-punktet for såvel A- som B-basen. Anlegget av leiren blev også diskutert på stedet, det samme som Boliden hadde regnet med og hvor vannforsyningen kan komme fra en bekk som mates fra en stor kilde. Forøvrig er det nok så meget kobber og sulfater som gjør vannet i bekkene mindre skikket til metvann. Om kvellen hadde man en prat over et glass konjakk eller to, og nordlyset spilte på himmelen da vi gikk til gjestgiveriet for å sove.

Mandag 9. april blev distriktslegen, Knut Rein, oppsøkt sammen med kaptein Hauge, og førstehjelpsutstyr etc. blev drøftet med distriktslegen. Vi kompletterte også lister over anskaffelser og avtalte reising av leiren med Hauge og Holmboe. Handlet også rype hos handelsmann Morten Klammetsen foruten en reinstek. Blev også medeier i et rein-konsortium. Dessverre blev det ikke noe av raiden som herr Pulk med frue og familie skulle kjøre innover samme dagen. Været var efterhånden blitt endel overskyet og lite siktbart, så det kom ingen fly innover til Kautokeino denne dagen.

Neste dag skulle vi reise til Alta med snowmobil og følge en ekstrabil som skulle gå tidligere enn den vanlige, som hadde avgang kl. 10. Vi kom avsted kl. 10,30 og kjørte i en smal type. Holmboe jun. var også med ned til Alta. Dessuten var sorenskriver Jervel med, bosiddende i Alta, og politimester Vallerud, Hammerfest. Vi var nær ved å velte to, tre ganger, men ellers var det meget imponerende hvilken fart snowmobilen gjorde og hvor godt den tok seg opp i bratte skråninger. Vi hadde en liten motorstopp og en kaffe pause lenger nede på en av Statens fjellstuer. I Alta traff jeg Stuedal på gatastrøket og vi dro sammen bort til bergmester Wennberg og frue.

Dro så videre til kjøpmann Østengen i Elvebakken, hvor vi blev traktert med kaffe og så på hans forretning samt en tidligere forretningsbrekke han er villig å selge oss fiks ferdig nedmontert og komplettert.

Tok så lokalbåten "Ingøy" fra Bukta og ankom om morgenen til Hammerfest etter en bra natt i lugaren. Før avreisen fra Alta talte jeg med Atle Kvernmo, som er ansatt i forskjellige foretagender, og hvis bror var stedlig korrespondent i Atta for Vest-Finnmark Arbeiderblad. Vi kom til H. Kot om morgenen og tok da inn på Grand hotell, hvor vi spiste frokost.

Sydgående hurtigrute "Eilervøy" var forsinket, og avgangen blev først kl. 14 istedet for kl. 11. Besøkte Telegrafverket og talte med kontorejef Henriksen, Nørsk Brændselolje med avdelingschef Salvorsen og var dessuten innom Sigv. Sørensen som er NAG's representant og hvor jeg bestilte autogenutstyr. Fikk derfor adskillig bedre tid i Hammerfest enn efter planen.

Vi ankom til Tromsø først kl. 13 om natten og gikk over i en annen kule på Grand hotell, hvor varelse var bestilt av konsul Holmboe, som jeg hadde ringt til på forhånd.

Torsdag 12. april begynte med bad, så frokost og en spasertur ute i Tromsø. Var da innom Bangsund Tralasthandel og så på 12' og 13' båter, henholdsvis 2 og 2 1/2 /rums. Konsul Holmboe kom til meg på hotellet, hvor vi pratet sammen en stund. Han var da med meg ut i byen, hvor vi så på påhengsmotor, Penta, Austad Filco. Spiste middag hos Holmboe og frue, som bor på Soria Moria et godt stykke opp i byen i et meget pent villastrøk. Fikk da pratet ikke lite om Ridjevagge-feltet og forskjellige ting i forbindelse med vidda. Ringte så til konsul Odd Berg, som jeg ikke fikk treffe i kontortiden, og møtte ham på hans kontor kl. 18 om kvellen. Det blev så spiste aftens hos skipsreder Berg og frue, og blev pratende en stund etterpå.

Om kvellen dro jeg så opp til Holmboe's igjen i 10-tiden, hvor vi over et glass pratet i ca. 2 timer.

Sydgående hurtigrute var lokalbåten "Hadsel". Den var ca. 1/2 dag forsinket og da eneste måte for å komme sydpå til rett tid var da fly. Jeg var derfor ute på Skattøya om eftermiddagen for om mulig å følge et militær-fly til Harstad. Dette blev det intet av på grunn av stor sjø. Traff der Widerøe's sjefmekaniker, Strand, som viste meg endel rundt. Hos Holmboe fikk jeg en del prøver av malm fra Čockias.

Neste morgen var avtalen at jeg skulle møte tidligst mulig på Skottöra, hvor jeg kunne få følge med et militært fly til Harstad. Hadde da også fått plass på Widerøe's Otterfly, men avsto den til fordel for andre passasjerer, som det var svært mange av.

Flyturen gikk fra Tromsø til Harstad og var meget interessant, og fra luften fikk man se store deler av Senja, Andøy, Bjarkøy o.s.v. Flyet, et Norsemanfly, var forholdsvis lite og noe spurtet i luften. Landingen foregikk ved Bergsfjorden et stykke vest for Harstad. Oppholdet her blev imidlertid så kort at det ikke var mulig å ta noen avstikker til Kvæfjord. Om morgenen hadde jeg ringt til min svigerinne og fra Berg ringte jeg til min svoger, samtidig som jeg fikk sendt noen medbragte blomster til min svigermor. Etter noen tids venting i et potbåteri kom Widerøe's Otter-fly og vi blev så lastet inn der.

Turen til Bodø gikk meget galant og oppholdet der var ikke så langt før SAS-flyet skulle gå sydover. Forsøkte da forgjeves å få fatt på kjøpmann Løvold i telefonen. SAS-flyet, hvor jeg som på Widerøe's fly hadde billett på forhånd, var helt fulltegnet. Fikk der ferske Oslo-aviser til kaffen og sov også 3/4 time, så turen som varte bare 1 1/2 time gikk meget fort. Vi hadde ikke fløiet lenge før skydekket blev så pass tett at man ikke så noe, og landingen på Værness, som foregikk meget presist, måtte delvis skje ved hjelp av instrumenter. Kom inn til Trondheim litt før kl. 18, idet flyet var noe forsinket fra Bodø og blev møtt av SK-jetne på SAS-kontoret, hvor vi gikk gjennom endel saker, mens jeg ventet på telefon til Røros for å melde om en lykkelig landing.

Om kvellen blev diverse saker gått gjennom med SK-jetne før vi skiltes, og neste morgen dro jeg med tog til Røros. Hurtigruten var da ennå ikke kommet opp til byen, men SK-jetne besørget hentet typer og endel bagasje som fremdeles var på båten.

Reisen nordover blev avvirket helt etter programmet, riktignok måtte en hurtigrutereise erstattes med fly, og besøket hos svigermor var det eneste som ikke blev realisert.

Røros, 29. april 1956.